

Verkondiging in de Sint Jansbasiliek te Laren, 6/7 augustus 2022. Zondag XIX door het jaar¹

“Wie zou die trouwe en verstandige beheerder wel zijn...?”

Beheerder.

In de oorspronkelijke tekst staat: oikonomos, beheerder van het huis. Van dit Oudgriekse woord komt ons woord econoom. De econoom van de parochie, de penningmeester, de financieel adviseur, de beheerder, - hij of zij is niet de eigenaar. Het kerkelijk bezit is toegewijd aan God en wordt beheerd door mensen. Heel goed en wijs moet het bezit van de kerk worden beheerd. Het is de Heer gewijd en staat ten dienste van zijn volk, u en ik, de geloofsgemeenschap.

In de afgelopen eerste maand van mijn pastoraat in Laren heb ik menig beheerder van de parochie leren kennen. Vrouwen en mannen die niet weinig uren van hun vrije tijd toewijden aan het bezit van de Heer, op de eerste plaats dit reusachtige kerkgebouw, de Sint Jansbasiliek.

In een vorig leven mocht ik van veel kleinere kerken pastoor zijn. Dag na dag verwonder ik me over de schoonheid en afmeting van deze basiliek. Bijna dagelijks denk ik ook: wat een verantwoordelijkheid om dit enorme Godshuis goed te beheren, voor de mensen nu en voor de komende generaties.

Deze basiliek die de wapenspreuk draagt: “Zie het Lam Gods, Ecce Agnus Dei.”

¹Wijshheid 18, 6 - 9; Hebrëeën 11, 1 - 2. 8 - 12; Lucas 12, 32 - 48

Woorden van Sint Jan de Doper gesproken toen Jezus naar hem toekwam om gedoopt te worden.

Dit gebouw, dit altaar wijst op het Agnus Dei, op Christus.

Zoals Sint Jan de Doper niet voor zichzelf leeft, maar één en al verwijzing is naar Jezus, in Wie hij de Zoon van God, de Messias heeft herkend en aangewezen. Ons majestueuze Sint Jansbeeld achterin de kerk laat dit onmiskenbaar zien.

Een man die van zich afwijst, naar Christus. Daarin vindt zijn bijzondere leven zijn diepste zin en betekenis: de ander in het middelpunt van de aandacht plaatsen. Zoals ons leven ook pas zijn ware zin en grootheid krijgt als wij anderen, onze naaste in het middelpunt van ons bestaan plaatsen.

Johannes wijst op Jezus, die niet als een krachtpatser, een leeuw verschijnt tussen de mensen, maar als een lam, zachtmoedig, een en al toekomst, kwetsbaar, uiteindelijk weerloos als een lam dat ter slachtbank werd geleid.
Ecce Agnus Dei.

Beheerder zijn, econoom.

In ons evangelie is er sprake van twee typen toegewijde mensen.

Ten eerste de knecht of slaaf. In de Nieuwtestamentische tijd was een groot deel van de bevolking niet van zichzelf, maar van een ander, tot slaaf gemaakt.

Knecht of slaaf en beheerder, econoom.

De *knecht* moet geduld hebben.

Totdat de Heer van het huis, ook van dit Godshuis, terugkeert (misschien wel diep in de nacht) moet hij geduldig voor de mensen zorgen. Opdat zij de moed, hun geduld niet verliezen.

De *beheerder* moet bovendien het volk van God, dat de lange gang door de tijd moet maken, voldoende koren, brood geven.

Misschien verwijst Jezus wel naar de eucharistie, het heilig Brood, het Lichaam van Jezus. 'Zie het Lam Gods', horen wij altijd vlak voor de Communie.

Of ook verwijst Hij wellicht naar het brood dat de armen van deze wereld hard nodig hebben om te overleven.

Maar uiteindelijk hebben wij allemaal het brood van de Heer nodig, zijn wij allen arme bedelaars, op zoek naar een brood dat ons hart sterkt en moed geeft om de uitdagingen van het leven en het sterven aan te kunnen.

“Van ieder aan wie veel is gegeven zal veel worden geëist en van hem aan wie veel is toevertrouwd zal des te meer worden gevraagd.”

Aan ons hier in Laren is veel toevertrouwd: een levende gemeenschap, een hecht dorp. In het hart daarvan staat deze sublieme basiliek. Zij staat hier als een herinnering, een signaal van God in ons leven. Gisteren hoorde ik een

vader het nog tegen zijn twee kleine kindjes zeggen, toen zij vlak voor de basiliek verwonderd omhoog keken naar het oprijzende gebouw: “dit is een basiliek, een huis van God.”

Die vader gaf zijn kinderen een goede catechese. Haar hoge torens wijzen naar de hemel, naar God, die ons horizontale, soms wat platte bestaan wil optillen tot het niveau van echte menselijkheid. God die ons nodig heeft, ieder van ons, als verstandige, wijze, liefdevolle knechten van elkaar, beheerders van zijn liefste bezit, de gemeenschap van de mensen.

Zo geduldig en toegewijd als Abraham en Sara, die bleven hopen en geloven ook al waren zij al oud en zagen zij weinig toekomst meer voor zichzelf. Maar zij staan daar als symbolen van een hele geloofsgemeenschap, die misschien zoals zij beiden in jaren wel oud is, maar toch vol verwachting, vol hoop en moed.

Zoals volgens het boek van de Wijsheid de Israëlieten in de nacht van de uittocht vol hoop en geloof uitzagen naar de morgen, naar de uittocht uit het duister van het verleden.

Mogen zo ook wij knechten en beheerders zijn van Gods beloften. En daaruit toegewijd leven. Amen.

pastoor Nico van der Peet